

Կատարելով նոր Խննություն սկսելու մասին քերքով մեր տված խոստումը, ոյն Տիգրան Առաքելյանի համար խնդրաներից հետո, եղա տեղում Եղվարդի «Դայագրոբանների» Նահրիի մասնաճյուղում, առաջ եւ Նահրիի ժողովատանում, ուր դատավոր տիկին Սանուշակ Պետրոսյանը բավական մեծ ժամանակ եւ բոլոր անհրաժեշտ փաստաթղթերը տրամադրեց՝ հանգանանորեն ծանոթացնելով Խաղաքացիական գործերին, Երեւան Վերադարձնալուց հետո եղա նաեւ ՀՀ Կենտրոնական բանկում եւ «Դայագրոբանների», ճշտեցի նանրամասներն ու այժմ մեր ընթեցողներին կարող եմ ասել հետեւյալը. Ասլան Բալաբեկի Առաքելյանը ծուռ հայելու մեջ է ներկայացրել այս ամբողջ դատմությունը՝ դիտավորյալ միամիտ ու խեղճ ծեւանալով եւ մեր կարեկցությունը շահարկելով: Նա, փաստուեն, անհարմատ վիճակի մեջ է դրել մեզ՝ թերբջ ծառայեցնելով. «Դայագրոբանների» Նահրիի մասնաճյուղի տնօ-

տարանը, եւ ոչ թէ «Հայագրքանկի» Նահրիի մասնածյուղը։ Տունը վաճառվել է 17,5 հազար դոլարով, որից մարվել են թէ բանկի Վարկի, թէ մյուս բաղադրայինների դարսերը։ Ժողոարակար տիկին Սանուշան դիւնամուս։ Այստիսով, Ասլան Առաքյանից գածվել է ոչ թէ 80, այլ 81 հազար դրամ, սակայն դա արդեն ոչ թէ «կանխավճար» է կամ «կաշառ», այլ միանգամայն օրինական տակում։

Ծովագաղաքական պայման սահմանագործության մեջ ընդունվել է 1992 թվականի մայիսի 2-ին՝ ՀՀ Ազգային ժողովի կողմէն ընդունված օրենքով:

Ավելացնենք,որ Ասլան Առամելյանը 77 Գերազույն դատարանին գանգատարկել է «Դայելկոնոմբանկի» Նախրիի մասնաճյուղից վերցրած իր Վարկի եւ Վերջ նշված բաղադացիներից առաջ դարտիվ առթիվ Նախրիի ժողովադատանի կայացրած Վճիռ-

ԵՅՆԻՐԻ ՀԵՏՔԵՐՈՎ

Առևսու ու կեղծիքը վաս թե
ուշ զրի երես են դուրս զավիս

Հոկտեմբերի սկզբներին «Ազգի» խմբագրություն ներկայացավ արտախուս խեղճուկրակ, միաժի գյուղացու տղավորություն թողնող 66-ամյա Ասլան Բալաբեկի Առաքելյանը եւ դաժմեց սրտաճմլիկ մի դաշմություն. թե ինչուս ինքը դարձել է խարդավանի զոհ զնդամենը 300 դոլար տարտը. Վերցրած մի ծանոթից. «Հայագրորանների» Նահրիի մասնաճյուղում վերածեակերպելով իրեւ 300 հազար դրամի Վարկ. Տոկոսային գլխաղուց աճի հետեւանով հանգեցել է այն բանին, որ Վերջ ի Վերջո իրենից խլել են 300 և մակերեսով տունը 2000 և տասմերձ հողամասի հետ. Ներկայացնելով որու փաստարդեր, Ասլան Առաքելյանը

Ես որն Տիգրան Առավելանին հրա-
կուսականացրեմ զբարեկու նորա-
տակին:

Այսդես, ամենասկզբից նշեմ, որ
Ալյան Առավելանը տնից ու հողա-
մասից գրկվել է ոչ թե ինչ-որ լնջին
300 դոլար դարձի կամ 300 հա-
զար դրամ վարկի դաշճառով, ինչ-
դեռ հավատացնում էր մեզ, այլ այն
քանի հետեւանոնվ, որ տարբեր խղա-
լացիներից տարբեր ժամանակներում
մեծ գումարներով դարձել է վեցրե-
տե անվերջ խարելով, թե «կվերա-
դարձնի» հենց որ տունը վաճառի»
չարամտորեն խուսափել է թե այդ
դարձեց, թե բանկից վեցրած վար-
կը մարելուց:

Բաղաբացի Գեղամ Վարդանյանից
նա վեցրել է 4900 դոլար, Եղիսա-
բեր Կյուտեղյանից՝ 4000 դոլար, Գա-
րիկ Դակորյանից՝ 3470 դոլա-
րարժ, իսկ «Դայագրոբանկի»
Նահրիի մասնաճյուղից՝ վերը նույնա-
300 հազար դրամի վարկը: Նահրիի
ժողովարանը բոլոր այս դարսեր-
եւ չմարվող Վարկի մասին խաղաւա-
ցիական հայցերը իննարկել է 1990
թ. մարտի 8-ի նիստով, եւ սույնա-
լինելով անքարեխիղօ Ասլան Առա-
ևլյանից կամավոր կերպով այդ գոր-
մարները նրա փաստացի զոհերին վե-
րադարձնելու բոլոր միջոցները՝ վե-
ռել է նրան ու իր ընտանիքի անդա-
ներին Վատել Նրան դատկանող եւ
Վարդ գյուղի Կնունյանց փողոցի ս-
ոածին Նըրանցի թիվ 8 տնից: «այ-
հանձնել «Դայագրոբանկի» Նահրիի
բաժանմունիշի տնօրինությանը՝ տու-
իրացնելու եւ Վարկային դայմս
նագրով նախատեսված գումարը վ-
րականանելու համար»:

Տաղապահություն հասար»։
Տան իրացումը «Դայագրոքանկի» Նախիջի բաժանմունքի տնօրինությանը հանձնելը ցատ դարձ բացարություն ունի՝ միայն այս բանի հետ կնքված վարկային դայնանագործ է Ասլան Առաքելյանը գրավ դրել տան մի մասը։ Սակայն նույնիսկ դրանից հետո, դատավորին եւ Տիգրան Առաքելյանին, ինչպես նաև Մյուս դատավորերին խնդրել-աղաջելով, Ասլան Առաքելյանը հասել է այն բանին, որ մարդիկ խղճացել եւ տունը աճուրդով վաճառի հանելու հարցը ձգձգել են մինչեւ 1997 թ. մայիսը։ Սակայն երբ դրանից հետո եւ նա չի Վերադարձել իր դատավորը, ժողովաշարանը սփյուռքած է եղել կատարման վարույթով տունն աճուրդի հանել։ Այդ գործարից կատարել է դա-

խնդրեց «Ազգի» օգնությունը, հարուցեց խմբագրության կարեկցանից եւ հոկտեմբերի 9-ին մեր թերքը հրադարակեց «Տեղական խարդավանիներ, որոնք չեն հաղթահարվում գավառական մշածելակերպին բախվելով» հոդվածը, որն իրականում նրա դասմածի վերաշարադրանիւ էր հենց իր իսկ անունից: Թերքը հոկտեմբերի 30-ի իր նոր հրադարակման մեջ («Ինչո՞ւ եւ ի՞նչը դեմք է հերթեր խմբագրությունը») զնբերցողներին տեղյակ էր դահել, որ առաջին հրադարակումն անարձագանք չննաց, եւ մեզ ներկայացավ «Հայագրոբանի» Նահրիի մասնաճյուղի սնօրեն դրս Տիգրան Առաքելյանը դահանջելով հերթում:

հայտարարում են, և եթե ունենան են): Ասլան Առաքամ իրաժարվել է ուվին այլ մի դադարանք Երախել է միանգաղոյ թե «Դայագրուայէկոնոմբանկի» ուղից Երա Վեցպից մնացած 205 գրամարը զերահարցը: Այս դեպահելքանը 1994 թ. հայէկոնոմբանկի» ուղից Վեցրած է Երամի Վարկ, 4 ամս ։ Տոկոս տոկոսադրութավ է դժել իր Եղերավոր անայութ սովորության արվել է ոչ միայն նելուց (Վերադարձագար դրամ), այտ, թե գրավ դրած տոկել են: Նաիրիի 1995 թ. հուլիսի 3-ը անհայտ բացակայութայէկոնոմբանկի» ները, բայց չի բողոքարկել «Դայագրուահելքի» վարկի աօթիվ իր գեմ կայացրած վճիռը: ՀՀ Գերազույն դատարանի Խաղաղութերի դատական կոլեգիան 21.06.91 թ. և 27.06.97 թ. նիստերով անփոփոխ է բողել Ասլան Առաքելքանից հօգուտ Գեղամ Վարդանյանի եւ Գարիկ Դակորյանի գումարներ բօնագանձելու մասին. ժողովարանի վճիռները: Ամլան Առաքելքանը զանգատվել է ոչ միայն Գերազույն դատարանին, այլև ՀՀ գլխավոր դատախազին: Երա բնորութերի հիման վրա ՀՀ գլխավոր դատախազ դրեն Յենրիկ Խաչատրյանը 1997 թ. մայիսի 30-ին կասեցել է Ասլան Առաքելքանի Վերաբերյալ Նաիրիի ժողովարանի կայացրած վճիռների կատարումը (այդ փաստաթղթի դաշտենը Ասլան Առաքելքանը ամենասկզբից ներկայացրել է «Ազգի» խմբագրություն), սակայն գործը դահանջելուց եւ ծանոթանալուց հետո գլխավոր դատախազը հուլիսի 17-ի նոր գրությամբ վերացրել է իր իսկ կատեցումը (ահա այս փաստաթղթը, իհարկե, Ասլան Առաքելքանը մեր խմբագրություն չեւ ներկայացրել):

աւանդի օգտին բա-
սն ղաւկանոյ 3
2 զլուխ հորթեց:
առ չունի «Դայագ-
ի մասնաճյուղի եւ
գրան Առաքելյանի
խմբագրությունում
եւ եւ Ապան Առա-
յանը մեր խմբագ-
մ եւ, թէ իր իրեն
մ Վարկ տրամադրե-
ցան Առաքելյանը

Ձավոր, հավաս ընծայելով Ասլան
Առաքելյանին «Ազգը» սխալվել է
որի համար խմբագրությունը Երո-
դություն է խնդրում «Դայագրորան-
կի» Նախրիի մասնաճյուղի տնօրե-
տրն Տիգրան Առաքելյանից: Խմբագ-
րությունը հայցում է նաև Նախրիի
ժողովատանը տիկին Մանուչակ Պետ-
րոսյանի ներդամտությունը, որի
հասցեին նույնութեա քյուրինացարա-
բացասական երանգի ակնարկնե-
կային մեր առաջին հրադարակմա-
նեա:

ԱՐՄԵՆԻԱ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՆԴԻՆՈՒԹՅՈՒՆ

ՄԵՐ ԿԱՏՈՒ ԵՆ ՎԻՆՏՐՈՒՄ ԼՈՒՍԱՎՈՐ ՄԵՆՅԱԼՈՒՄ...

Քաղաքանության մեջ դիվի

ԱՅԱԺՎՈՒՆ

խորժակն ուտելիս է բացվում
սրանցը գրելիս էլ ոչինչ։ Վեցում
բորբոված երեւակայությունն այն
աստիճանի է դալարակալվել, որ
Ժյուլ Վեռնը չէր նախանձի. «Արդյո
այս դարտվողական թատերակա-
նացումը հատուկ կազմակերպված
չէ՞...»։ Չքավարավելով դաշիկ
նյութի մեջ այսին բազմաժանրու-
թյան լիությունից, վեցում «հեղի-
նակն» անցնում է «բուլվարային»
ոճի եւ վիրավորաններ ուղղում
լրագրողի հասցեին։

Այժմ ըստ եռթյան: Միանգամից
ասեմ, որ Քիւներ մեկնած հայկա-
կան ղատվիրակությանն ուղեկցող
լրագրողների թվում էի նաև ես եւ
անձամբ ներկա եմ եղել վերոհի-

«Արցախ-Հայաստան» ՀԲԿՎ-ի գլխին սառը ջուր լցնելու նժան ասեմ, որ ոչ մի հատուկ կազմակերպված բատերականացում չի եղել զազաթաժողովի ավարտից հետ մոտակա հյուրանոցի մոտ, ինչու մեզ զգուշացրել էին կազմակերպիչները, սղասում էինք մեզ հասկացված ավտոբուսին, որդեսզի մեկնենք օդանավակայան։ Նոյն այդ հյուրանոցից դուրս եկավ «ունձիգ» այդ Գուլուզաղեն, որին հասկացված մեմենան նոյնութես դեռ չեր մոտեցել։ Ոչ մի իրեն հագող լրագրող դահը չեր կորցնի։ Կարեն Թոփյանը, որը նախկինում եւս մի ժանի անգամ հարցագրույց էր Վերցրել Վերոհիօյալ թուրք-ազերուց, ճանաչելով Վերջինիս, մոտցավ եւ «ոտիի Վրա», իս կարծինով շատ հետաքրի հարցագրույց վարեց։ Մենք նոյնութես խմբով մոտցամբ, սկսեցինք ծայնագրել, օդրատորները՝ նկարել։ Ինչ, վերաբերում է «Տեսագրման կաղակցությամբ» խիս զայրութին «Լրաբնու» ու գուցակի վասը լնոյանան մի փութիկ դատապիկ լր հարցարույցից, որը «Արցախ-Հայաստան» կարչությունը «դիմել եւ լածել» է։ Հայկական Խարզչությանն ու շաղին հետեւող վաշչությանը խորհուրդ կտայինք մեկ-մեկ էլ թեր կարողայ։ Այ, եթե նրան «Ռեսուլ»

լիկա Արծենիա» թերթի հոկտեմբերի 25-ի համարը պարդային, որտեղ հարցազրույցն ամբողջությամբ տղագրված է, առաջ հոկտեմբերի 24-ի «Լրաբեր»-ի թողարկման կատակցությամբ հոկտեմբերի 31-ին միգուցե իրենց խոր զայրույթը չհայտնեին:

Ինչ վերաբերում է «ճաղաղ խրզությանն» ու լրագրողի «ճաղաղ դասկերացումներին», հուշարձար «լեզվագետը» հավանաբար այս քառօր երկու անգամ է հուեծել, որ այդիան անգամ էլ օգտագործվել: Այդ քառօր մեկ անգամ եւս հուելով, ասեմ, որ այդ դուք ե, որ այս ճաղաղ դասկերացում ունեմ լրագրության մասին: Դոււելով հիշեցնեմ նաեւ հայկական ժողովրդական ասացվածքը. Թօնամուդը նանչելու համար նրա լեզուն ունի: Վստահ եմ, որ ծեզանից շատերը նրա լեզուն զիտեմ, քայլ լեզվինը չզիտեմ: Կարդացեմ Կարեն Թոփչյանի հարցագրույցը, միգուց լեզվինն ու լեզվի տակինն էլ իմանաւ: Եւ ես օնորհակալ եմ «Ազգ»-ի խմբագրությունից, որ տղագրել է ծեր նյութը, չէ՞ որ դրա տակ ծեր սոնրացրությունն է եւ ոչ թե «Ազգ»-ի: Այլաղես մարդիկ լավ չեն իմանաւ, թե ով ով է, ով ինչ աշխարհընկալում ու մտահօգութեան:

Թաղաբական դիվիդենսները հա-
գանաբար լինում են երես տեսակ
ծանրակշիռ, թերեւ եւ բոլորովին
անկշիռ: Եթե ընտածը վերջինն է՝
Պետք չէ սեւ կատու փնտել լուսա-
Վոր սենյակում, եթք ոչ միայն զիտե-
ու լսել եք, այլ նաև «դիմում» եք,
ու այնտեղ բոլորովին կատու չկա-
պաթուր շարսպազմա-

•~~SS.~~ phrphj ublqum

